

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

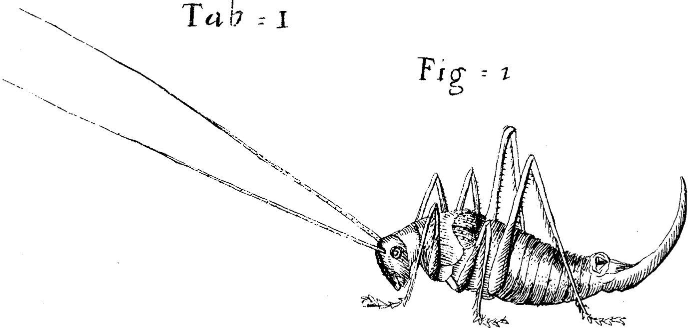
We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content.

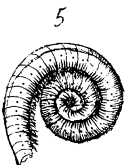
JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

Tab : 1

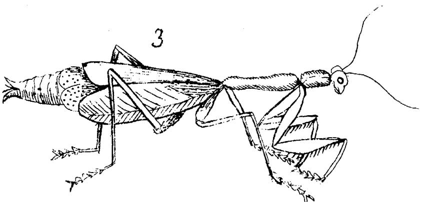
Fig : 1

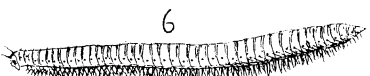
5

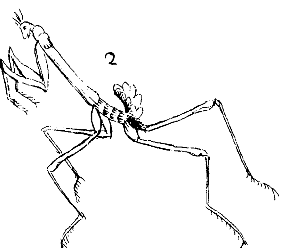
3

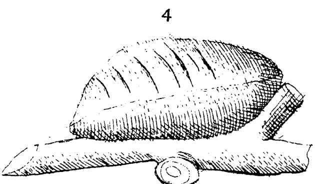
6

2

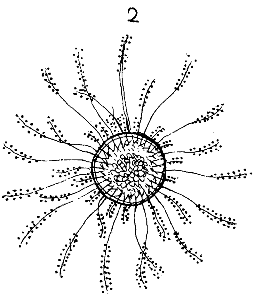

4

Tab : 2

2

3

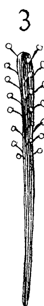
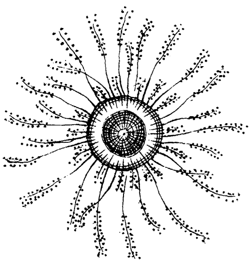
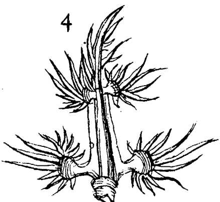

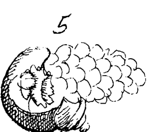
Fig : 1

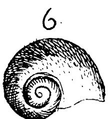
4

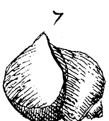
5

6

7

II. *Epistola* D. Joannis Philippi Breynii, *M. D. & Societat. Reg. Soc. De Plantis & Insectis quibusdam rarioribus in* Hispania *observatis*.

Viro Celeberrimo,
Domino Hans Sloane, Med. Doct. &
Illustriss. Societati Reg. Angl. à Secretis &c.
Joannes Philippus Breynius, J. F.
S. D.

NUllæ quamvis ad meas Româ, ut Tuis & Illust. Soc. Regiæ mandatis morem gererem, ad Te datas, quibus præter nova quædam literaria, artem imprimis nostram spectantia, Alcyonii cujusdam elegantissimi iconem & descriptionem, unà cum meâ de Alcyonii semine conjecturâ addideram: nullæ, inquam, quamvis mihi redditæ sint responsoriæ, ex quo minùs fortè eas ad palatum fuisse tuum possem colligere; præsentes tamen iis superaddere sum ausus, ut si invitatorias a te ad scribendum obtinere non valeam, prohibitorias saltem, quæ calamo meo nimiâ prurigine forsitan tibi, Vir Celeberrime, gravioribus negotiis obruto, molestâ laboranti, altum imponunt silentium, extorqueam. Ut autem abque ulterioribus verborum ambagibus ad rem ipsam accedam, paucis dicam, me valedixisse Romæ elapso mense Januario, trànsiisse Loretum, Anconam, Bononiam, Ferrariam &c. tandemq; non leviter rigidiori tunc temporis, quam mihi imaginatus fueram, brumâ tentâtum attigisse Venetias. Ut ut autem nihil de splendidissimâ hâc Urbe literis hisce inserere constituerim, perillustre tamen Excellentissimi D. Christini Martinelli, Nobi-

lis Veneti & ſummi, ut cæterarum bonarum artium & ſcientiarum, ita & Rei herbariæ Patroni Nomen, ob fervidiſſimum, quo Botanicem proſequitur, amorem, & plurima mihi etiam non merenti præſtita officia, intactum relinquere, piaculum duxi. Poſt quinque hebdomadarum dimoram Venetiis Patavium me contuli, ad celeberrimam in arte Machaoniâ præſertim Academiam, quam etiamnum, licet Studentium numerus, illo, qui fuit quondam, longè ſit inferior, Clariſſimis in hâc arte Profeſſoribus (quibus ex meliori luto finxit præcordia Titan, quique excuſſo miſerrimo auctoritatis jugo, verè rationalem, mechanicam puto Philoſophiam & Medicinam liberè profitentur) ceu tot luminibus coruſcantem deprehendi. Sufficiet nominaſſe Gulielminum, Mathematicum & Theoreticum inſignem; Ramazzinum maximæ eruditionis Virum; Valliſnerium, uti in omni Medicinæ parte verſatiſſimum, ita in Inſectorum indagine, eorumq; (ſecus ac plurimi hoc ævo faciunt, Inſecta collegiſſe, obiter deſcripſiſſe & depinxiſſe ſatis eſſe rati) generationis & Metamorphoſeon hoc ſeculo non agnoſcente parem, quod præter ipſius ſcripta Italico Idiomate edita, Opera teſtabuntur brevi edenda & Illuſtriſſ. Societati Reg. conſacranda; quibus futilem eſſe ſpontaneam Inſectorum generationem ex putredine, contra nonnullos etiam Neotericos, qui haud parum in hâc arenâ deſudâſſe exiſtimantur, non vanis ſpeculationibus, ſed ſolidiſſimis Præceptoris ſui M. Malpighij immortalis memoriæ Viri veſtigiis feliciſſimè inſiſtens, demonſtrabit experimentis & obſervationibus. Sufficiet, inquam, nominâſſe D. Abatem Felicem Viali primi ſubſellij Botanicum, Viſcardum Anatomicum, Marchettum Chirurgum, deniq; D. Abatem Fardellam verè Philoſophum, ut alios ſileam. Horum omni laude majorum Virorum humaniſſimâ doctiſſimâque conſuetudine (ad quam Hortus accedebat publicus, nec non ille Excellentiſſimi D. Joannis Franciſci Mauroceni, Nobilis Veneti & h. t. Oratoris ſereniſſimæ Reipubl. apud ſummum Pontificem &c. Mæcenatotrum Rei Botanicæ Principis, qui uti me præſentem Romæ,

ita

ita jam abſcentem Patavij variis cumulavit honoribus & obſequiis; rarioribus plantis Alpinis præſertim & Siculis ſuperbientes) adeo mox fui captus, ut in animum moras hic, & quidem longiores nectere induxerim, me totum & unicè ſtudiis, à quibus varia itinera & alia hinc inde obſervanda me diverterant, redditurus; nec defuit propoſito ſucceſſus. In hoc autem ſuaviſſimo otio, in quo tamen ut verum Tibi abſq; jactantiâ fatear, nil fui minùs, quàm otioſus, cum Ephemerides meas Hodæporicas qualeſcunq; evolverem, incidi tandem in illum candido mihi ſemper notandum lapillo diem, quo me Hiſpanorum terram, fugitivo quamvis pede preſſiſſe per vitam gloriabor. Subiit mox animum meum cogitatio, me forte non, quod dici ſolet, oleum & operam perditurum, nec opellam tibi ingratam præſtiturum, ſi illius diei tibi & Illuſtriſſ. Societati Reg. brevem quandam exhiberem Σκιαγραφίαν, quam accipe ſequentem.

Anni elapſi d. 31. Auguſti Styl. Angl. potentiſſima Claſſis bellica Anglo-Belgica ventis adverſis & tranquillitatibus nimium retardata, jactis in ſinu maris, qui eſt prope parvulum oppidum Alteam in regno Valentiæ, anchoris, ut dulcium aquarum penuriæ, quâ laborare incipiebat, novarum collectione mederetur, certus mox militum nautarumq; numerus Præfectorum juſſu, in littus, ad fluvii non quidem magni, ſed limpidiſſimâ & ſaluberrimâ lymphâ ex proximis montibus devolutâ veloci curſu in mare ſeſe exonerantis deſcendit oſtia. Ego terram hanc, quam eminus videbam, cominus quoq; accuratius incredibili luſtrandi flagrans deſiderio, die ſubſequente ante ipſum ſolis ortum & ipſe viſitavi littus, per integrum diem hinc inde, quantum limites à militibus præfixi permittebant, ſedulus oberrans. Regio erat alpeſtris, ſaxoſis elatiorum montium jugis in ipſum cœlum ſeſe quaſi abſcondentibus; mare inter tamen & prædictum flumen oppidumq; planities videbatur ſatis ſpatioſa, arenoſa partim, partim argillacea, quæ poſtmodum in jamjam deſcriptos montes ſeſe extollebat, quæq; frumento Saracenico ex parte conſita, maximam partem verò inculta,

 mihi

mihi certè ob rariſſimarum plantarum numerum longè à Naturâ cultior, & quovis horto gratior campus. Omnia cœleſti adhuc madebant rore, qui in hiſce Regionibus, uti noſti, eſſe ſolet longè liberalior, pluviarum, utpote rariorum hîc æſtivo tempore defectum aliquomodo ſupplens; uti hoc tempore quoq; eum ad digiti latitudinem ſolum penetraſſe obſervabam. Sed roridam hanc lympham brevi diſſipabat æſtuans Syrius, hoc die ferme intolerabilis; ita ut ſolum paulo ante dictâ lymphâ tam benignâ à Matre Naturâ perfuſum, mox quaſi ſqualiidum & exuſtum ſpectantium ſeſe offerret oculis. Littus ipſum arenoſum erat, innumeris ſilicibus variæ magnitudinis conſperſum, ſed quod mirabar præter nodoſas vilium algarum radices & paucas aliquot pilas marinas habebat nihil, ita ut ne unicum quidem fucum aliamve plantulam marinam, aut vix ullam concham me vidiſſe meminerim. Nullos quoque, etiamſi quæſiverim, reperi lapides aliqua figura inſignes. Saxum verò ex quo Montes maxima ex parte componebantur coloris erat gryſei, nec uti hariolabar inſignis duritiei.

Vegetabile regnum largiorem mihi præbebat meſſem, utpote quod, tam delectabili & tam rara oculos paſcebat, nares & manus varietate; ut oculus in nullam plagam converti poſſet, in qua non rariorem mox deprehenderet herbulam; nares nullibi ab exhalationibus aromaticarum & odoriferarum varii generis plantarum per atmoſphæram diſperſis non ferirentur; manus verò licet nunquam feriarent, operi tamen impares eſſent. Sed ne dum multa dico, nihil dixiſſe videar, occupato in generalioribus calamo, en paucarum quarundam, ex multis à me obſervatis, ſtirpium tumultuario ordine congeſtum catalogum:

Nerion fl. rubeſcentibus, C. B. P. Oleander, Laurus roſea, Lob. Hujus quam plurimæ arbuſculæ tres pedes vix excedentes floribus ſiliquisque onuſtæ ſupradeſcriptam planitiem decorabant.

Siliqua dulcis, C. B. P. cum fructibus maturis.

Lentiſcus vulgaris, C. B, P. copioſè cum fructibus in littore; rarò 4 pedes ſuperabat. Pinus

Pinus maritima minor, C. B. P.

Rhamnus Hisp. saxatilis, capillaceo folio, Inst. R. H. copiosè baccis nigris gravidus inter saxa. Folia quidem non erant verè capillacea, sed tamen admodum angusta & longa.

Thymelæa fol. Lini, C. B. P. copiosè.

Thymelæa tomentosa foliis Sedi minoris, C. B. P. Sanamunda tertia Clus. cum flosculis admodum frequens.

An præcedentis varietas foliis inferioribus Myrti incanis? An verò Thymelæa Hisp. foliis Myrti incanis, Inst. R. H?

Erica foliis Corios, multiflora, J. B.

Malus punica sativa, C. B. P.

Myrtus angustì folia, Bœtica, C. B. P.

Palma, C. B. P. hujus unica arbor altissima plantata videbatur.

Palma humilis, spinosa, J. B. Inter saxa frequentissima, fructibus fœta maturis aurancei coloris. Hæc pumila erat admodum, utpote truncum vix emittens, nec folia ultra pedem & dimidium erigebantur; eam differre existimo à Chamæryphi, cujus excelsas arbores in Belgij & Italiæ hortis me observâsse memini. Sapor fructuum dulcis est cum insigni adstrictione.

Convolvulus argenteus elegantissimus, foliis eleganter inscisis, Inst. R. H.

Tithymalus Hispanicus, folio longiore cordiformi, Inst. R. H.

Centaurium minus Hispanicum, floribus minoribus.

Centaurium minus, spicatum, flore rubro, Hort. R. Par.

Coronopus Siculus, fruticosus, platyphyllos, Boccon.

Marrubium Hisp. supinum, foliis sericeis argenteis, Inst. R. H.

Rosmarinus Hortensis, angustiore folio, C. B. P. nascitur copiosissimè in planitie.

Thymum incanum minus. An Thymum supinum, candicans, odoratum, Raij Syn. Stirp. ext. Brit.

Lavendula Hisp. latifolia tomentosa, Inst. R. H.

Origanum Onites, C. B. P. Origanum Creticum, J. B.

He-

Helianthemum Thymi folio, glabrum, Inst. R. H. Cistus fol. Thymi, C. B. P.

Salicaria Hyssopi folio angustiore, Inst. R. H. Hyssopifolia minor angustioribus foliis, C. B. Pin.

Helianthemnm foliis Rorismarini splendentibus, subtus incanis, Inst. R. H. Cistus Ledon fol. Rorismarini subtus incanis, C. B. Pin.

Hypericum tomentosum, supinum, minus, s. Monspeliacum, C. B. P.

Cistus mas, folio rotundo, hirsutissimo, C. B. P.

Cistus Ledon, foliis Rorismarini hispidis, C. B. P.

Vulneraria Hispanica frutescens Cisti Halimi folio incano, nunc simplici, nunc terno, flore luteo, spicato. Hanc novam mecum judicavit Cl. I. B. Triumfetti.

Doryonium Monspeliensium, Lobel.

Anonis non spinosa, flore luteo, variegato, C. B. P.

Jacobæa Hispanica, Rorismarini foliis, Inst. R. H.

Polygonum maritimum, Hispanicum, caulibus longissimis, Inst. R. H. Flagella sæpius tres vel quatuor pedes adæquant, foliis ubi florent ut plurimum vidua.

Adiantum foliis Coriandri, C. B. P. frequentissimum ad rivulorum margines.

Sed hæc, ne siccâ Graminum speciosiorum licet, Cyperorum, Juncorum aliarumq; Plantarum enarratione tibi stomachum moveam, sufficiant. Itaque cum delectat varietas ad Animalia transeo; ex quibus non Leones feroces, nec turrigeros tibi referam Elephantes, hos enim a me jam non expectas; sed vilia & abjecta aliquot delineabo Insecta, mole ut ut longè, non tamen artificio, jam jam enumeratis minora. Quod equidem non fugit tot ex vestratibus Clarissimos Viros, qui in eorum Historia componenda, tam anxie desudarunt & adhuc desudant. Ex immenso igitur Locustarum sc. Papilionum, Phalænarum, Libellarum, Cochlearum, &c. a me in Hispania observatarum numero, pauca saltem annexorum Schematum ordinem secuturus delibabo.

Tabulæ

Tabulæ primæ igitur Fig. 1. Locuſtam exhibet, quæ an deſcripta ſit, nec ne ignoro, certe mihi videbatur rariſſima. Coloris erat viridis elegantiſſimi, figuræ verò & magnitudi-tudinis, quæ in figura exprimuntur. Tardè ſeſe movebat alis deſtituta, quarum locum in tergo, immediate ſub clypeo duæ parvulæ, rotundiuſculæ, luteſcentes occupabant membranulæ. Caput antennis ornabatur longiſſimis, & articulatis viridibusque pariter. Unicam ſaltem videbam Oleandro inſidentem.

Figurâ 2. adumbratur Inſectum, quod ab Aldrovandro in Hiſt. Inſect. L.4. T.5. f. 2. & 3. nomine Bruchi inſolentis figuræ depingitur deſcribiturque; ſed deſcriptio ejus manca eſt & Icon minime accurata. Caput huic meo Inſecto erat oblongum, ſuperne criſtatum, & duabus breviſſimis antennis anterius donatum. Corpus & Crura tenuiſſima, cauda vero latiuſcula, articulata, circumflexa ac in ambitu crenata, ſimili eminentia per medium excurrente. Quieſcens Corpus cum binis anterioribus cruribus complicatis erectum tenebat, progreſſum vero ijs quoque ad ambulandum utebatur, quæ nihilominus pro arripiendo victu forcipum inſtar primariò mihi videbantur fabrefacta. Color totius ex cinereo erat luteolus, maculis fuſco-nigricantibus interſperſis. Unicum duntaxat reperi inter gramina, quod poſtmodum per decem dies abſq; ullo alimento ſervavi ſuperſtes, donec tandem fatali vitæ ejus filum abrumperem acu. Ad hoc genus quoq; referendum quod Aldrovandus dict. libr. T. 3 f. 9 exprimit.

Figura 3. Inſectum exhibet, quod Mouſettus & Jonſtonus nomine Mantes deſcribunt & delineant. Ad quod genus meo judicio pertinent ex Aldrovando l. c. T. 1. f. 1. & 2. & T. 3. f. 10 ex Jonſtono T. 13. f. 18. 21. 22. & præterea omnia Folia ambulantia dicta ex Indiis delata, quæ minime Vegetabilium folia in ejuſmodi Animalcula transformata, uti ſomniarunt nonnulli, ſed Inſecta Inſectorum modo producta eſſe, omnibus facilè rem accuratius examinantibus, nec tam faciles aures prodigioſis fabuloſiſq; relatioribus præbentibus patebit, opinor. Meum itaq; hoc In-

ſectum

ſectum eandem exacte figuram habebat & magnitudinem, quæ in fig. 3. videntur. Quatuor inſtructum erat alis, quarum duæ ſuperiores venoſæ aridorum foliorum texturam habebant & ſimilitudinem (hæc magis conſpicua in Indicis ſpeciebus, unde fabulæ origo) coloris ex flavo fuſci; inferiores vero dictis majores quidem, ſed ſubtiliores, nec ita venoſæ, flavicantes, nigris maculis aſperſæ: Ita ut ſuperiores quodammodo thecarum vices gerere viderentur, ut in Scarabæorum genere obſervamus. Præterea notanda extremitas ventris bifurca, anteriora crura craſſiora, ſerrata, uti in Inſecto antecedente, quæ etiam ad eundem uſum a naturâ inſtituta. Corpus reliquum colore erat ex fuſco luteum.

Cum binorum ultimorum Inſectorum figuras Clariſſ. Valliſnerio ſupra laudato forte fortuna oſtenderem, ipſi, pro ſummâ, quâ me proſequitur humanitate & benevolentia mox ex annotationum ſuarum Theſauro ſequentia de iiſdem mecum communicare placuit. Scilicet ab ipſo etiam eſſe reperta in Italia in Scandianis nempe, Regii & Coneglanis Collibus, ſibi quoq; miſſa ab amicis ex Marca Anconitanâ, Maurata, Liburno & Florentia; ſe tandem eadem foviſſe in ſuo horto. Eſſe ejuſdem generis Inſecta, ſexu ſaltem diverſa, marem videlicet illud, quod alis caret Fig. 2. a me depictum, fæminam vero alatam fig. 3. adumbratam. Ab Hiſpanis dici *Saltamonte*, a Liburnenſibus *Cavallo verde*, ab amico ſuo D. Ceſtono *Grillo-Centaurum*, a ſe verò *Araneo Locuſtam.* Se eadem aliquando obſervaſſe meis figuris dimidio majora, fæminam ſæpius coloris vireſcentis, unde *Cavallo verde* Italis dicitur. Eſſe porro carnivorum & jucundo ſane ſpactaculo prædam ſuam, ut Muſcas, Gryllos, Locuſtas minores, imo nec proprio ſuo generi parcendo, cruribus anteriobus venari, capere, breviq; erectum, ut plurimum devorare; non leve ferociæ & Tyrannidis argumentum. Præterea fæminam unius noctis s. 8. horarum ſpatio cellulosſum ſuum extruere nidum, podice elevata totum opus perficiente, & reliquo corpore immoto.

immoto. Antequam verò generationi aptæ sint, fæmellas biennium attigisse opus esse observavit, tumq; primum suum elaborare nidum nucis avellanæ magnitudine, qui anno subsequente nucem superat & tertio tandem binas adæquat. Nidificationis tempus esse Autumnum, Mense Majo verò vel Junio anni proximè sequentis inde prodire prolem communis cum parentibus figuræ, sed exilissimam, quæ centenarium numerum plerumque, subinde verò duplicatum, pro magnitudine nidi & matris ætate provectiori, attingit.

Nidi ipsius figuram ante oculos ponit fig. 4. quam ex eo, quo me jam nominatus Vir donavit, desumsi. Coloris est ex luteo cinerei, videturque compositum ex humore lentescente ex podice emisso & indurato. Rusticis vulgo *Cicala secca* dicitur, qui eundem mortuam aridamq; credunt cicadam.

Fig. 5 & 6. representat Iulum, qui admodum erat frequens in terrâ sub plantarum foliis. Colore gaudebat albo, nigris annulis atroq; inter annulum & annulum puncto distincto. Caput nigrum quemadmodum & pedes.

Et hactenus quidem de Insectis à me in Hispania observatis, quibus ob thematis affinitatem, Animalcula tria marina, quæ non procul ab Insulâ Yvicâ Maris Mediterranei; Mense Augusto, à Nautâ quodam Mari tranquillo innatantia reperta ad me deferebantur, subjungere liceat. Omnia in Tabula secunda delineantur. Et primum quidem ex Urticarum marinarum ab Auctoribus dictarum genere est; cujus fig. 1. partem adumbrat superiorem ; ejus limbus non nihil concavus coloris erat cœrulei amœnissimi, medium verò orbis aliquantulum convexum, striisq; circularibus ac radialibus ornatum, coloris argentei. Radiorum instar eminentes Appendices à supina parte ortæ, quas satis celeriter remorum instar sursum & deorsum movebat, erant dilutæ cœruleæ & fermè diaphanæ, quarum extremitatibus minutissimi adhærebant subtilissimis suffulti pedunculis globuli ex nigro cœrulei. Hæ autem Appendices

levissimâ abradibantur Minervâ, ut totum adeo animalculum utpote valde molle & mucosum destrueretur.

Fig. 2. exhibet ejusdem partem supinam, quæ præter Appendices jamjam descriptas, filamentis duorum generum exornabatur ; primum genus circa marginem positum brevibus teretibusque constabat filamentis dilutè cœruleis & glabris ; alterum verò centrum occupans, brevissima quidem habebat, ast circa extremum orificio quodam hiantia, colore albo. Hisce animal dubio procul aliis corporibus adhæret capitque alimentum.

Fig. 3. hujus demonstrat Appendicem Microscopio visam. Cæteræ figuræ omnes naturalem habent suam magnitudinem.

Secundum quod miri Hirudinis marini species & quidem lepidissima videtur fig. 4. exponit ejus scilicet tergum, quod non nihil planum, striâ in medio argenteâ longitudinali elegantissimè pictum, lateralibus lineis obscurè cœruleis ; cujus coloris quoque erant pinnæ argenteo intermixto, quas natando celeriter movebat. Latera colore gaudebant dilutè cœruleo, prona vero pars S. venter albo. Capitulum ei erat oblongum duplici barbulâ binisque oculis instructum ; os rotundum parvulum, quo variis se rebus, suctione ut puto, affigere solet. In latere sinistro foraminulum conspiciebatur, quod pro ano habebam. Hujus speciei duo vel tria vidi Animalcula, quæ in vitro aquâ pleno paucas intra horas expirabant ; dumque in Vini spiritu servare tentabam, mox summopere contrahebantur, colore cœruleo in luteo-ferrugineum mutato.

Agmen denique claudat Cochlea (fig. 5, 6, 7.) quædam colore, quam figurâ speciosior, rariorque ; cœruleo enim tincta erat saturo, aliquantulum, quamvis parum admodum ad roseum quoq; vergente. Cœterum erat tenuissima, lubrica & subtilis ; animalculum abscondens fig. 5. expressum, quod humorem fundebat ejusdem cum testâ coloris ; ipsi adhærebat firmiter aliquid ad instar spumæ viscidæ, qua mediante aquæ innatabat superficiei. Et hæc Cochlea marina ob colorem suum cœruleum adeo

rara

rara est, ut nullam huic similem vel descriptam, vel in Cimeliis repositam, me observasse meminerim. Quin Doctiss. & Rev. Pater Bonannius in libro cui titulus, *Recreatione dell, Occhio &c.* Part 3. Probl. 35. ex eodem fundamento concluserit non dari in rerum naturâ, nec posse dari ob rationes ab ipso allatas, quæ loco citato fusè videri possunt.

Præter descripta hîc aquatilia coloris cœrulei omnia, frequentia quoq; apparebant animalcula ab Imperato Vela marina dicta perelegantia, itidem cœruleo imbuta colore, quæ etiamsi accuratiori examine digna sint, hîc præteribo, ne navis meæ in hoc oceano fluctuantis vela, denuo horum commemoratione turgere incipiant, quæ lubens jam contraho. Superest ut prolixitatis literarum mearum à te petiam veniam; utinam tantâ in lectione earum perfunderis delectatione, quantâ ego in rerum, quæ iis includuntur observatione; sed hoc prohibent, tum materiæ sterilitas, quum inconditus stylus, cui ut ignoscas, meq; & conatus meos qualescunq; Illustriss. Regiæ Societati ulteriùs de meliori notâ commendes, etiam atque etiam rogo. Vale, Vir Celeberrime, meq; ut cœpisti, ama.

Dabam Patavii pridie Calend. Aprilis, 1704. Styl. nov.

III. *Part of a Letter from Mr* N. Regnart, *concerning a Pin found in the Gizard of a Fowl.*

Sir,

I Cannot but take notice to you of a particular accident, that seems to deserve your Observation: Which is, that in cutting the Stomach or Gizard of a Fowl, finding something resisted my Knife, upon examining it farther, I discover'd it to be a Pin, which the Pullet had swallowed,